

opfylder nogle regler, kan man gøre det i henhold til gældende lov. Hvis man mener, det så er nødvendigt at få større sikkerhed for, at de enkelte skoler er selvstændige enheder, så kan man vedtage at ændre loven.

Så har ministeren ikke retsgrundlag! Og så forstod jeg ikke ministeren, der siger, at hvis vi skal standse Tvindimperiet – det mindede mig lidt om en eller anden verdensnation, som vi skal i krig med – så kræver man et nyt grundlag. Jeg forstår det altså ikke, for hvis det virkelig er rigtigt, at dette, vi kalder Tvindimperiet, har været fuldstændig lovligt og sådan noget, så bliver det jo ikke bedre af, at man nu gennemfører en lov, der er en særlov mod dem. De har åbenbart handlet helt lovligt.

Jeg mener, de har handlet ukorrekt og også ulovligt i henhold til en række ting, og det mener jeg man skal gå efter. Med hensyn til det dér med, at nu skal vi lave en særlov, fordi Tvind har fundet en eller anden smutvej, mener jeg, vi skal lave en lov, der selvfølgelig skal gælde alle – alle. Også lovgivningsmæssigt er der lighed for alle, og ikke noget med at begynde med at sige, at bare fordi Tvind har været mere smarte end andre, så skal der laves en særlov mod dem.

Jeg mener, at med den måde, som ministeren argumenterede på i den her omgang, er vi endnu længere ude i forhold til at sige, at vi har retssikkerhed for alle her i vores samfund. Nu er det altså ikke bare noget med retssager, man er bange for, men nu er det også noget med, at de simpelt hen skal stoppes specielt.

Jeg har ikke noget imod, hvis en skole, der i dag tilhører Tvindsamvirket, dukker op som en enkeltindvidsskole igen efter de mere stramme regler, der gælder i fremtidens lovgivning. Og jeg synes, det er vigtigt at understrege, at den frihedstradition, vi har i vores friskolelovgivning, også skal gælde fremover, og den skal gælde for alle.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal senere i forhandlingerne gøre rede for, hvorfor jeg stemmer imod lovforslaget, men når jeg nu alligevel efter flere timers forhandlinger ikke kan nære mig for at bede om ordet, så er det, fordi ministeren kom med en unøjagtighed – for at sige det pænt – og en forkert oplysning, og jeg vil bede ministeren komme herop og rette det.

Det første var, at ministeren sagde, at dette lovforslag ikke forhindrer Tvind i at anlægge sag ved domstolene om dette lovforslag. Det har ministeren ret i, men det, forhandlingen hele dagen har drejet sig om, er – og nu må ministeren komme op og bekræfte, at det er sandt – at med denne lov fratager man skolerne i de enkelte tilskudssager muligheden for at gå til domstolene. Det vil jeg godt have at ministeren kommer op og bekræfter.

Så sagde ministeren, at det hele drejede sig om, at ministeren fik hjemmel med denne lov. Det er jo direkte urigtigt. Og for at det ikke skal klæbe ved ministeren, vil jeg bede ministeren om at komme herop og bekræfte, at det står i ministerens egne bemærkninger, som vi alle sammen ved det, at naturligvis har ministeren efter den gældende lov hjemmel til at stoppe tilskuddene, men ministeren tør ikke – det er det, det hele drejer sig om – fordi ministeren netop vil undgå de retssager, som han nu benægter, at han stopper for. Jeg beder ministeren: Kom nu op og bekræft det. Det kan vi ikke have siddende på ministeren.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er faktisk i forlængelse af den sidste taler, fordi der står lige præcis i bemærkningerne, at ministeren kunne administrativt gøre det, men ministeren vælger. Og nu går ministeren så op og siger: Jamen jeg kan ikke gøre det, hvis ikke jeg får den her lov. Derfor er I nødt til at give mig den.

Men hvis det er sådan, at det nu ikke kan gennemføres administrativt, så har de måske overhovedet ikke brudt loven. Er det det, der er grunden? Er det det, der er den dybe årsag til, at ministeren ikke kan gribe ind, fordi han ikke er i stand til, han ikke er sikker på, at han kan bevise eller påvise, at loven er brudt?

De har været – man kan undre sig – i god tro. Er det det, det handler om, at der har været en tradition, en kutyme igennem 26 år for forskellige former for bevægelser inden for det område, som skiftende ministre, ministerier, embedsmænd har skrevet under på? Er det det, det handler om? Og fordi det er sådan, fordi der faktisk er en tradition for, at det har kørt sådan, ikke kun for Tvind, men måske også for andre skoler, så er man altså nødt til at lave en sådan lovgivning her. Det er i hvert fald, kan man sige, det, ministeren siger her til slut.